

Dvanáctý modulový učební text pro studenty antropologie a „příbuzných oborů“ je věnován tématu smrti a pohřbívání u Tibetanů. V okruhu západní kultury jsou pocity strachu a obav z lidské smrtelnosti stupňovány v podstatě nereálným přístupem k fenoménu smrti – příliš málo, pakliže vůbec, si ji připouštíme dokud jsme zdraví, takže nenadálá, ale i očekávaná, konfrontace s ní nás doslova drtí. Jinak je tomu v okruhu tibetského duchovního světa, kde v umírání a ve smrti samé není shledáváno nic nepřekonatelně tragického, žádná totálně bezvýhodná situace. Tibetská kniha mrtvých v této souvislosti soustavně zdůrazňuje jednu zásadní myšlenku: přistupujme ke všem, kdo umírají, a čtěme jim z této knihy, objasňujme její smysl, neboť představuje „hluboký návod vysvobozující už jen tím, že je spatřen, slyšen, čten“, je to poučení, které „přivádí člověka v hodině smrti k duchovnímu osvícení“.

Publikace se zabývá fenoménem smrti v pojetí Tibetanů, svědectvími návštěvníků Tibetu o nakládání s mrtvými a otázkami mumifikace a obřadní kremace.